

af Søetatens Underclasser, som Sjøvæsthusets øvrige Overflud fra de samme paahvilende Udgifter". Siden denne Lov udkom, er Sjøvæsthuset blevet nedlagt, men de Midler, som gik dertil, vedblive at flyde til Indvaldeforsørgelsen, og det er jeg ikke ganske sikker paa, at man har fuldstændig Ret til; idetmindste vilde dog sandsynligvis Lovgivningsmagtens Sanction udfordres dertil. Jeg seer nu meget vel, at der i det foreliggende Finantslovudkast under § 17, II. 2 staaer opført en Udgift Invalidforsørgelsen vedkommende, og seer jeg efter i Motiverne, vil der Sp. 309—10 findes en Post, som hedder „Gagecourter for Marinens Officerer og Mandstab“. „Gagecourter“ er et af de fremmede Ord, som faa ofte snige sig ind i militaire Love, det bethyder Lønningsafkortelse. Disse Afdrag gaar saaledes fremdeles deres Gang, medens det allerede for mange Aar siden ved kongelig Resolution af 8de November 1845 er befaleet, at lignende Lønningsafdrag, som tidligere fandt Sted for de civile Embedsmænd, skulle bortfalde, og de finde altsaa endnu kun Sted i de militaire Etater. Seer jeg dernæst hen til det af den høitærede Krigsminister forelagte Lovudkast, finder jeg, at der i Slutningen af § 27 staaer: „Derhos fritages samtlige Officerer og øvrige militaire Embedsmænd for Erlæggelse af Bestallingsgebyrer og Forbedringsgage til Krigshospitalsklassen“. Her er altsaa foreslaaet, at disse Gebyrer skulle falde bort; men jeg finder ikke noget Lignende i det Lovudkast, som er forelagt af den høitærede Marineminister. Dette angaaende Afkortningen, men noget Andet er de saakaldte Bestallingsgebyrer, som først falde i de høiere Charger. Naar en Capitainlieutenant fremmes til Orlogscapitain, maa han betale 300 Rd. i Bestallingsgebyr, medens hans Gage stiger fra 1,800 Rd. til 2,000 Rd. Sagen bliver i Almindelighed indrettet saaledes for ham, at han ikke betaler de 300 Rd. paa een Gang, men i Løbet af det første Aar, og han faaer da i Virkeligheden i dette 100 Rd. mindre i Løn, end han havde som Capitainlieutenant. Naar disse Gebyrer ere bortfaldne for de civile Embedsmænds Vedkommende, og naar det ifølge Lovudkastet om Armeens Løn-

ninger ogsaa er paatænkt, at de skulle bortfalde for Armeens Vedkommende, vil jeg dog henstille til den høitærede Marineminister, om han ikke vil finde Anledning til at gjøre et lignende Forslag ikke alene for Officerernes Vedkommende, thi det er ikke alene deres Sag, jeg taler, men ogsaa for Mandstabets, der skal betale 1 fl. af hver Rigsdaler, naar de ere udkommanderede.

Marineministeren: Med Hensyn til de Afdrag saavel paa Officerernes som paa de Meniges Lønninger, der omtaltes af den ærede Rigsdagsmand, skal jeg bemærke, at det er Marineministeriets Hensigt at fremkomme med Endringsforslag til det foreliggende Lovudkast, for at dette Punkt kan blive forandret i Overeensstemmelse med det Lovforslag, som af Krigsministeren er forelagt det høie Thing. — Hvad angaar det andet Punkt, som blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand, nemlig, at der ved denne Lovs Vedtagelse vilde være tilveiebragt en Forfjællighed med Hensyn til Gageringen imellem Hæren og Marinen, og at en fuldstændig Gagelov kunde have været ønskelig ogsaa for Søetatens Vedkommende, da vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Gageringsmaaden for Søetatens Mandstab er ganske overordentlig indviklet. Jeg indrømmer derfor fuldkomment Nødvendigheden af, at man saa snart som muligt forandrer dette Forhold, saaledes at der kan blive deels en lettere Oversigt og deels en lettere Udbetalingsmaade for de Menige, men en saadan Forandring vil berøre en Mængde Interesser. Mandstabet er nu vant til at betales paa denne Maade, og det turde vel være, at det i en Forandring vilde see en Overgang til noget Bærrer. Da der derhos hvert Aar stæer Indskrænkning i det faste Mandstabs Tal, idet intet nyt Mandstab antages, og da Forsvarskommissionen har bestemt den Størrelse, hvortil det skulde nedbringes, nemlig til 440 Mand, hvilket Ministeriet fuldstændig er tiltraadt, har man antaget, at det rette Dieblit til at foretage en Regulering af disse Forhold først vilde være kommet, naar Mandstabet var nedsat til et Tal, der nærmede sig disse 440 Mand. Heri maa man søge en af Hovedgrundene til, at Marineministeriet